

[Marinus Larsen.]

landbrugsejendomme, har forsynet sig for 3 år. Det synes jeg er urimeligt på et tidspunkt, da der er knaphed, så andre ikke har kunnet få mere end 1 hl om ugen, og jeg håber ikke, at noget sådant skal gentage sig.

Henry L. W. Jensen: Det ærede medlem hr. Gudiksen mente ikke, at denne lov var en afviklingslov, men at den var det modsatte. Afviklingen ligger i, at loven — det hørte vi jo den højtærede handelsminister sige — ikke indeholder så store bemyndigelser, som man fra anden side ville give den højtærede minister, fordi der ikke er brug for bemyndigelser undtagen til foranstaltninger, som de udenrigspolitiske forhold medfører. Der er ikke brug for bemyndigelse til at indføre det, som man forstår ved planøkonomi, en reguleret økonomi, som har en indenrigspolitisk betydning. Det skyldes trykket udefra, at man er nødt til at indføre de bemyndigelser, som er nødvendige, for at de varer, vi får fra udlandet, kan blive udnyttet på den rigtige måde. Den højtærede minister var også inde på, at metervarer er frigivet. Det er også en form for afvikling. Det indtryk, jeg har af ministerens mening med loven, er, at den er en afviklingslov, og det, der hidtil er sket ved frigivelsen af metervarer, er i alt fald efter min mening et stort skridt henimod afvikling af de bundne ordninger.

Gudiksen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget. Det, ministeren ønsker at få her, er jo en udvidet bemyndigelse. Det kommer vi ikke udenom, og så er det ikke en afviklingslov. Det synes jeg er så ligetil.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg vil gerne først have lov til at takke det ærede medlem hr. Villemoes for hans udtalelser vedrørende de forhandlinger, som udenrigsministeren og finansministeren har haft i England. Jeg ser, at det ærede medlem hr. Villemoes herved udtrykker sin tak for det initiativ, der er taget fra regeringens side, og jeg vil gerne sige tak for disse udtalelser.

At det ærede medlem hr. Villemoes kom ind på spørgsmålet om brændsel, synes jeg var meget naturligt, idet brændselsspørgsmålet jo, som det også har været sagt her, er et spørgsmål af meget stor vigtighed. Uden at behøve at røbe noget om de

forhandlinger, der har fundet sted i England, tror jeg, jeg kan sige, at man netop fra dansk side har nævnt det, som det ærede medlem hr. Villemoes har påpeget, nemlig at der i 1930'erne blev truffet en aftale om, at vi skulle aftage 80 pct. af vore udenlandske kul fra England og 55 pct., tror jeg det var, af koksene. Man har fra dansk side peget på, at dengang var forholdene anderledes, nu er de vendt om, nu er det os, der trænger til brændsel, og vi har ment, at hvis man kunne skaffe en lille smule balance i tingene, ville det være godt for Danmarks hele brændselssituation i øjeblikket.

Jeg har vist egentlig ikke bebredt det ærede medlem hr. Marinus Larsen, at han rejste spørgsmålet om hudeordningen overfor mig. Jeg er da helt klar over, at man er berettiget til at rejse et hvilket som helst spørgsmål overfor en minister under en debat. Jeg har kun sagt, at hudeordningen er ikke noget nyt problem, det er et problem, der har eksisteret længe; men jeg er aldeles ikke uenig med det ærede medlem hr. Marinus Larsen i, at det er et spørgsmål, der i høj grad trænger til at blive løst.

Med hensyn til bemyndigelsen vil jeg gentage, at det er rigtigt, at jeg har været ivrig for, at produktionsreguleringsbemyndigelsen skulle udgå af loven, og den kom også ud af loven; men forholdene udefra har desværre tvunget mig til nu at bede om en bemyndigelse, omend med nogen modifikation.

Jeg tror ikke, jeg skal blande mig i diskussionen mellem det ærede medlem hr. Gudiksen og det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen om, hvorvidt dette er en afviklingslov, eller om man nu går videre, end man tidligere har gjort. Men jeg vil dog sige, at der er intet i vejen for, at der kan være visse områder, hvor man kan afvikle nogle forhold og sætte noget andet i stedet, der både er mere hensigtsmæssigt og vil føre til et bedre resultat. Det er det, jeg har tilstræbt med meter- og vareordningen. Selvom vi må erkende, at vi har store økonomiske vanskeligheder, har jeg forsøgt at gennemføre en ordning, der giver langt større frihed, uden at den skulle medføre, at vort valutaunderskud blev større. Det vil altså sige, at til trods for at ministeren her beder om en udvidet bemyndigelse, er der intet i vejen for, at man kan afvikle nogle af de meget stramme restriktioner til fordel for lettere ordninger på forskellige områder.